

Droga dla wszystkich

Profil i sposób życia Ordo Communio in Christo

Uzupełnienie statutów zatwierdzonych przez Kościół 13 października 2018 r. i Reguły Matki Marii Teresy oraz jako wzór i wytyczne dla nowych członków i wspólnot na całym świecie oraz ich lokalnych statutów.

SPIS TREŚCI

I PODSTAWY DUCHOWE I INNE

1. Teologia komunii [Statut 2 (1), (2)].
2. Wszyscy są zaproszeni [statut 2. (1), (2)]
3. Rola świeckich [statut 2. (1), (2)]
4. Śluby miłości bliźniego [Statut 4.1. (3)]
5. Rady ewangeliczne [Statuty 4.1. (3) do (6)].
6. Ubóstwo zostało zastąpione pokorą [Statut 4.1. (4)].
7. Ordo Communio in Christo [Statuty 1 (1), (2) i 3].
8. Jedność Kościoła [Statut 2. (1), (2)].
9. Hasło przewodnie: Caritas est vivere in Deo
[początkowe słowa statutu].

II ZASADY I SZKOLENIE

1. Podstawowa zasada [statut 2. (1), (2)]
2. Ora et labora [statut 2. (1), (2)]
3. Życie duchowe [Statut 2. (1), (2)]
4. Przygotowanie i przyjęcie [statut 4.1. (1) do (6)]
5. Śluby i przyjęcie [statut 4.1. (1) do (6)]

III STRÓJ, KIEROWNICTWO, ŻYCIE ZAKONNE

1. Strój [statuty 4.1. (1) do (6)].
2. Kierownictwo [Statuty 5. i 5.2].
3. Odnowa życia zakonnego [Statuty 2. (1), (2)].

IV UWAGI KOŃCOWE WEDŁUG MATKI MARII TERESY [STATUT 2. (1), (2)]

V WAŻNOŚĆ

I PODSTAWY DUCHOWE I INNE

Podstawą Ordo Communio in Christo jest duchowa droga dla wszystkich chrześcijan, rodzin, biskupów, kapłanów, diakonów, osób konsekrowanych i świeckich.

- 1. Teologia Communio [Statuty 2. (1), (2)]:** Założycielka, Matka Maria Teresa, chciała, aby po raz pierwszy rozumiano to jako porządek dla wszystkich stanów Kościoła pod jednym kierownictwem. Widziała w tym równość wszystkich ludzi żyjących w komunii z Chrystusem, potwierdzenie Soboru Watykańskiego II.
- 2. Wszyscy są zaproszeni [Statuty 2. (1), (2)]:** Tak jak rodzina była rozumiana jako wczesnochrześcijański Kościół domowy, tak Communio in Christo jest "Kościółem w miniaturze", małą grządką w ogrodzie wielkiego Kościoła powszechnego jako namacalny obraz wielkiej wspólnoty z Chrystusem, do której zaproszony jest każdy człowiek bez wyjątku. Członkowie innych wyznań, zakonów, kongregacji i stowarzyszeń również mogą się tu spotykać. "Wędrujący lud Boży", jak mówi dekret soborowy "Lumen gentium" (LG 68.) - lub, jak to ujęła Matka Maria Teresa, "jako jeden Lud w drodze miłości". (Reguła Zakonu, s. 61) Profil i sposób życia Ordo Communio in Christo są uzupełnieniem statutów zatwierdzonych przez Kościół i wskazówką dla nowych członków i wspólnot na całym świecie.
- 3. Rola świeckich [Statut 2 (1), (2)]:** Sobór Watykański II dość mocno podkreślił powołanie świeckich do apostołstwa. W dekrecie o apostołstwie świeckich "Apostolicam actuositatem" zostały nakreślone różne cele i obszary apostołstwa świeckich. Świeccy są istotną częścią Kościoła. Pełnią oni nie tylko uzupełniającą rolę w Kościele, ale są największą częścią ludu Bożego i są tak samo ważni jak inne grupy, które zajmują oficjalną pozycję w Kościele. Ordo Communio in Christo jest istotną częścią Kościoła. Powołanie świeckich w Communio in Christo znajduje swoje wypełnienie w ślubach i powołaniu do wszystkich, w tym także do odpowiedzialnych i kierowniczych stanowisk w Ordo.
- 4. Ślub miłości bliźniego [Statut 4.1. (3)]:** Naczelną zasadą działania jest konsekwentna miłość bliźniego, do której członkowie zobowiązują się w ślubowaniu składanym na ręce Przeora Generalnego lub jego przedstawiciela. (§ 4.1.(3) zdanie 1 w połączeniu z § 5.2.(3) Statutów) Ślub ten jest nieodzowną podstawą członkostwa w Ordo Communio in Christo. Nie ma innej, drugiej lub wyższej formy członkostwa.
- 5. Rady Ewangeliczne [Statut 4.1. (3) do (6)]:** Rady ewangeliczne: Ci, którzy tego pragną i wybiorą to dla siebie, mogą również dobrowolnie zobowiązać się do przestrzegania Rad Ewangelicznych, niezależnie od ich sposobu życia. Do tej pory, w tradycji Communio in Christo, wszyscy, którzy przyłączyli się do wspólnoty Ordo Communio in Christo, zobowiązali się do trzech rad ewangelicznych: pokory, czystości i posłuszeństwa, zgodnie z założeniami założycielki Matki Marii Teresy. Tak powinno pozostać. Chyba, że istnieją osobiste powody, aby postąpić inaczej, na

przykład w przypadku rodzin i zamężnych osób świeckich. Decyzję w tej sprawie podejmuje Przeor Generalny.

Za zgodą Przeora Generalnego, wspólnota może również przyjąć członków, którzy złożyli tylko jeden ślub.

Za zgodą Przeora Generalnego, wspólnota może również przyjmować ("na stałe") gości, którzy nie są członkami Ordo.

Przystąpienie do wspólnoty żyjącej we wspólnocie majątkowej - na przykład w Niemczech w formie prawnej spółki cywilnej (GbR) w domu głównym (zwanym "domem macierzystym") w Mechernich - jest również dobrowolne i nie jest obowiązkowe. Wspólnota majątkowa jest zobowiązana do rozpatrzenia wniosku o przyjęcie z otwartością. W przypadku wątpliwości, Przeor Generalny będzie prowadził mediację.

- 6. Ubóstwo zostało zastąpione pokorą [Statut 4.1. (4)]:** W tradycji Matki Marii Teresy brakuje ewangelicznej rady "ubóstwa", która została zastąpiona przez "pokorę". Założycielka postrzegала pokorę jako bardziej wszechstronną formę ubóstwa. Niemniej jednak pisała: "Moim szczególnie wiążącym życzeniem jest, aby wszyscy członkowie Communio in Christo żyli na poziomie minimum socjalnego".

Matka Maria Teresa opisuje swoją podstawową postawę wobec dóbr materialnych i pieniędzy słowami: "Jestem przekonana, że aby w pełni skoncentrować się na celach i zadaniach duchowych, konieczne jest, aby Ordo i jego kierownictwo byli całkowicie wolni od trosk materialnych... Moim życzeniem jest, aby ... członkowie byli oddzieleni od dóbr materialnych. To właśnie rozumiem przez pokorę: całkowite uzależnienie".

Dom macierzysty w Mechernich powinien być postrzegany jako "dom wzorzec" w kwestiach ekonomicznych; jest przykładem dla przyszłych wspólnot. Wszystkie nieruchomości i domy opieki nie są własnością Ordo Communio in Christo, ale zarejestrowanego stowarzyszenia. Przeor generalny jest jedynie naturalnym członkiem tego stowarzyszenia "Sozialwerk e.V." ("Dzieło Socjalne T.z."), ale nie jest jego dyrektorem zarządzającym.

Ponadto wspólnota posiada wspólne konto w siedzibie głównej, na które gromadzone są dochody wszystkich członków wspólnoty. Z tego wspólnego konta każdy członek otrzymuje odpowiednią miesięczną kwotę, której wysokość jest ustalana przez wspólnotę po konsultacji z przeorem generalnym. Wszystkie inne fundusze wymagane na pokrycie kosztów utrzymania wszystkich członków są dostarczane przez przełożonego wspólnoty z konta wspólnoty.

Członkowie Ordo Communio in Christo prowadzą różny styl życia, a ich stosunek do pieniędzy może być różnie definiowany.

- Członkowie żyjący jako rodzina powinni wykorzystywać swoje dochody samodzielnie, ale jednocześnie organizować swoje życie w sposób skromny.
- Członkowie żyjący samotnie powinni wykorzystywać swój miesięczny dochód samodzielnie, ale prowadzić skromne materialnie życie.
- Członkowie wspólnoty Communio-in-Christo żyjący razem jako wspólnota majątkowa wpłacają swoje miesięczne dochody na konto wspólnoty, z którego opłacane są koszty utrzymania wszystkich członków wspólnoty. Prowadzący wspólnotę powinien pełnić posługę zarządzania wspólnymi pieniędzmi dla wspólnoty. Zaleca się, aby wspólnoty wybierały osobę taką co cztery lata. Zasadniczo księgowanie dochodów i wydatków we wspólnocie majątkowej powinno być powierzone drugiej osobie.

Członkowie żyjący we wspólnocie majątkowej powinni wspólnie decydować o głównych wydatkach. Wspólnota majątkowa decyduje również o wysokości miesięcznego kieszonkowego, które zarządzający powinien wypłacać każdemu członkowi. Dokładna wysokość tej miesięcznej kwoty jest ustalana w drodze wzajemnego porozumienia między przewodniczącym a członkami wspólnoty majątkowej. Pod koniec roku członkowie wspólnoty majątkowej mają możliwość ponownego uzgodnienia wysokości danej kwoty, jeśli zajdzie taka potrzeba. W przypadku różnicy zdań, decyzję podejmuje przeor generalny.

Wszyscy członkowie, którzy żyją jako wspólnota majątkowa, a także jako wspólnota, mają również prawo do 30 dni urlopu rocznie poza miejscem zamieszkania wspólnoty. Zaleca się, aby przewodniczący wspólnoty lub osoba bezpośrednio zainteresowana poinformowała przeora generalnego o wyjeździe za granicę.

Jeśli członek zdecyduje się opuścić wspólnotę CiC jako wspólnotę majątkową, od tego momentu obowiązują zasady dotyczące osób mieszkających samotnie.

- 7. Ordo Communio in Christo [Statuty 1 (1), (2) i 3]:** Powstanie Ordo miało miejsce w trzech etapach: 1. założenie sześciu tzw. Uniones przez Matkę Marię Teresę od 1977 r. 2. założenie Communio in Christo "jako Zakonu" w 1984 r. 3. kanoniczne uznanie Ordo Communio in Christo jako "consociatio christifidelium privata" w 2018 r.

1977

W latach 1977-1981 Matka Maria Teresa założyła sześć tak zwanych Unii: 1 września 1977 r. w Holzheim koło Mechernich Unio Zadośćuczynienia przez Miłość dla kapłanów i świeckich, 1 września 1978 r. Unio dla kapłanów ("Unio sacerdotalis vivere in Deo") i dla sióstr ("Unitas reparationis"), 1 września 1979 r. Unio dla Chorych i Cierpiących, 30 sierpnia 1980 r. Unio dla Młodzieży "Nasza Przyszłość", a 13 września 1981 r. w Steyl "Kolektywną Wspólnotę Effata". 1 września 1979 r. Unia na rzecz

Chorych i Cierpiących, 30 sierpnia 1980 r. Młodzieżowa Unia "Nasza Przyszłość", a 13 września 1981 r. w Steyl "Wspólnota Kolektywna Effata", która, jak początkowo zakładała, wypełniła jej misję założycielską pod hasłem "Jeden Lud Boży w drodze", zainspirowaną mistycznym spotkaniem z Bogiem.

1984

W rzeczywistości wszystkie powstałe do tego czasu Unie połączyły się w Communio in Christo, założone przez Matkę Marię Teresę 8 grudnia 1984 roku. Ta wspólnota wszystkich ludzi dobrej woli i pragnień, zjednoczonych w miłości do bliźniego w Chrystusie, okazała się celem mistycznego rozwoju, który Matka Maria Teresa przeszła pod wpływem Ducha Świętego, podobnego do rozwoju jaja w gąsienicę, poczwarkę i gotowego motyla. Dla Matki Marii Teresy zjednoczenia frakcyjne były wstępnymi etapami communio jednoczącej wszystkich z Chrystusem.

2018

Ordo Communio in Christo zostało uznane w dniu 13 października 2018 r. przez biskupa dr Helmuta Diesera (diecezja Aachen, Republika Federalna Niemiec) zgodnie z kan. 322 prawa kanonicznego (Codex Iuris Canonici) jako kościelnie uznane stowarzyszenie wiernych (łac. "consociatio christifidelium privata").

- 8. Jedność Kościoła [Statuty 2. (1), (2)]:** Matka Maria Teresa dążyła do "jedności Kościoła poprzez realizację postanowień Soboru". Miała na myśli jedność w celu i dążeniu do miłości Boga i bliźniego, tak jak interpretowała to w duchu Soboru Watykańskiego II. Wszystkie płaszczyzny Kościoła są wezwane do realizacji najważniejszego przykazania, przykazania miłości. Obejmuje to wszystkie warstwy Kościoła, w zasadzie wszystkich chrześcijan, zarówno wyświęconych (diakonów, kapłanów i biskupów), żyjących w szczególnych chrześcijańskich formach życia (zakonników i małżeństwa), jak i wielkich ludzi świeckich. Założycielka pragnęła, aby dyrektywy Soboru Watykańskiego II, sformułowane w Dekrecie o apostołstwie świeckich "Apostolicam actuositatem", rozdział I, 2, nabrały kształtu w tym Ordo. **"W Kościele istnieje różnorodność posług, ale jedność posłania"**.
- 9. Hasło przewodnie: Caritas est vivere in Deo [słowa otwierające konstytucję]** ("Miłość bliźniego jest życiem w Bogu"). Gdziekolwiek i jakkolwiek: Praktykowane miłości bliźniego wobec wszystkich jest najwyższą regułą zakonu. Taka postawa jest duchowym "habitem" członków. Jest odpowiedzią na Bożą miłość i wypełnieniem wszystkich praw.

II PRZEPISY I SZKOLENIE

- 1. Podstawową zasadą [Statuty 2. (1), (2)]** Ordo Communio in Christo jest naśladowanie Chrystusa według Pisma Świętego. Fragmenty Pisma Świętego według

własnego uznania są obowiązkową codzienną lekturą dla członków, osób zainteresowanych (tzw. postulantów) i kandydatów (tzw. nowicjuszy). Dotyczy to również wybranych przez siebie fragmentów z dzieł Matki Marii Teresy, na przykład "Nastęstwo Chrystusowe jako Reguła".

2. **Ora et labora [Statuty 2 (1), (2)]:** Członkowie prowadzą życie duchowe polegające na kontemplacji poprzez modlitwę osobistą i wspólnotową, a jednocześnie życie czynne w rodzinie, zawodzie, we wspólnocie i w czynnej działalności charytatywnej na rzecz potrzebujących.
3. **Życie duchowe [Statuty 2 (1), (2)]:** W miarę możliwości członkowie Ordo Communions in Christo i ci, którzy przygotowują się do wstąpienia, powinni uczestniczyć w celebracji Eucharystii codziennie, a na pewno w niedzielę, a także odmawiać Jutrznie i Nieszpory. Zaleca się odmawianie różańca.
4. **Przygotowanie i wstąpienie [Statut 4.1. (1) do (6)]:**

- a. **Zainteresowani kandydaci** (postulanci) przygotowują się przez sześć miesięcy pod kierunkiem mentora, a następnie jako kandydaci (nowicjusze) przez co najmniej kolejny pełny rok, również pod kierunkiem mentora. Prowadzenie może również odbywać się na duże odległości za pośrednictwem telefonu komórkowego / e-maili itp. za pomocą środków telekomunikacyjnych. Powinna również istnieć duchowa więź i towarzyszenie na miejscu, a także możliwość spowiedzi i regularnego uczestnictwa we Mszy Świętej.
- b. Osoby **zainteresowane** wstąpieniem do Ordo Communions in Christo powinny zgłosić się do Przeora Generalnego z następującym wnioskiem o wstępny okres przygotowania towarzyszącego (np. postulat):

WNIOSEK O WŁĄCZENIE DO KRĘGU ZAINTERESOWANYCH:

Pobudzony i kierowany miłością Boga oraz zainspirowany duchowością założycielki Matki Marii Teresy i Ordo Communions in Christo, po modlitwie i starannym rozważeniu, dobrowolnie proszę o przyjęcie mnie do grona zainteresowanych osób Ordo Communions in Christo. Proszę również o udzielenie mi wszelkiej niezbędnej pomocy.

Zapewniam, że będę utrzymywać jak najbardziej ścisły związek z moim mentorem i będę respektować jego sugestie i prośby najlepiej jak potrafię.

Jeśli z jakiegokolwiek powodu nie zostanę przyjęty jako zainteresowana osoba Ordo Communions in Christo, chętnie zaakceptuję tę decyzję.

Miejsce i data

Podpis osoby zainteresowanej

O przyjęciu decyduje Przeor Generalny.

- c. Potencjalni członkowie przygotowują się do wstąpienia do Ordo CIC przez sześć miesięcy, podczas których poznają i praktykują duchowość Communio in Christo. Zapewniany jest im mentor. (patrz wyżej)
- d. Po sześciu miesiącach zainteresowane osoby są przyjmowane jako kandydaci przez Przeora Generalnego na wniosek i po konsultacji z ich mentorem. Przyjęcie na minimalny roczny okres kandydacki odbywa się, jeśli to możliwe, podczas Mszy świętej, podczas której, jeśli jest to pożądane i/lub konieczne w kontekście społecznym i kościelnym, przywdziewa się również szaty liturgiczne.

WNIOSEK O PRZYJĘCIE DO GRONA KANDYDATÓW:

Pobudzony i kierowany miłością Bożą oraz zainspirowany duchowością założycielki Matki Marii Teresy i Ordo Communio in Christo, po modlitwie i starannym rozważeniu, dobrowolnie proszę o przyjęcie mnie do grona kandydatów Ordo Communio in Christo. Proszę również o udzielenie mi wszelkiej niezbędnej pomocy.

Zapewniam, że będę nadal utrzymywać jak najbliższy kontakt z moim mentorem i będę respektować jego sugestie i prośby najlepiej jak potrafię.

Jeśli z jakiegokolwiek powodu nie zostanę przyjęty jako kandydat Ordo Communio in Christo, chętnie zaakceptuję tę decyzję.

Miejsce i data

Podpis osoby zainteresowanej

- e. Następnie kandydaci kontynuują swoją duchową podróż i aktywne życie miłosierdzia. Ordo Communio in Christo zaprasza kandydatów do spędzenia co najmniej 14 dni we wspólnocie - najlepiej w domu głównym w Mechernich. Jeśli to możliwe, będzie to miało miejsce podczas półrocznej kandydatury, ale także podczas pierwszych sześciu miesięcy roku zainteresowania, jeśli nie można tego zorganizować inaczej.
- f. Po co najmniej półtorarocznym przygotowaniu kandydaci składają pisemny wniosek do Przeora Generalnego o przyjęcie do Ordo Communio in Christo. Po wysłuchaniu kandydata i mentora decyduje on o przyjęciu lub, w przypadku wątpliwości, o przedłużeniu okresu przygotowania.

WNIOSEK O PRZYJĘCIE DO ORDO COMMUNIONIS IN CHRISTO:

Pobudzony i kierowany miłością Bożą, przekonany duchowością założycielki Matki Marii Teresy i Ordo Communions in Christo, entuzjastycznie nastawiony do współodpowiedzialności za odnowę Kościoła w duchu Soboru Watykańskiego II i jego uchwał oraz wdzięczny za duchowe kierownictwo mojego mentora, proszę z własnej woli i po starannym rozważeniu, aby pozwolono mi zostać członkiem Ordo Communions in Christo poprzez złożenie ślubów miłości bliźniego (oraz ślubów pokory, posłuszeństwa i czystości).

Obiecuję organizować moje życie, modlitwy i pracę zgodnie z moją najlepszą wiedzą i przekonaniem zgodnie z zasadami, statutami i profilem Ordo Communions in Christo.

Jeśli z jakiegokolwiek powodu nie zostaną przyjęty jako członek Ordo Communions in Christo, chętnie zaakceptuję tę decyzję.

Miejsce i data

Podpis kandydata

5. Śluby i przyjęcie [Statut 4.1. (1) do (6)]:

- a. Podstawą i punktem wyjścia wszystkich ślubów jest miłość bliźniego. Innym niezbędnym warunkiem wstępnym jest absolutna dobrowolność składania ślubów.
- b. Śluby są składane zgodnie z odpowiednią wersją Statutów na ręce Przeora Generalnego lub osoby bezpośrednio przez niego upoważnionej, podpisane na piśmie, zapieczętowane i trwale przechowywane w archiwum Ordo Communions in Christo w siedzibie głównej.

Tekst ślubowania:

Ja, (imię i nazwisko), składam ten ślub na chwałę Boga:

Jestem silnie zdecydowany podążać za Chrystusem przez całe moje życie jako członek Ordo Communions in Christo.

Dlatego, wobec obecnych tu braci i siostr, składam na Twoje ręce, Przeorze Generalny (lub upoważniony przedstawicielu), przyrzeczenie prowadzenia na zawsze życia w konsekwentnej miłości bliźniego (opcjonalnie także w czystości, pokorze i posłuszeństwie) zgodnie z Regulą Zakonu napisaną przez założycielkę Matkę Marię Teresę, Statutami i profilem Ordo Communions in Christo oraz dekretami i konstytucjami Soboru Watykańskiego II.

Oddaję się całym sercem do dyspozycji Ordo Communio in Christo, aby osiągnąć doskonałą miłość w służbie Bogu i Kościołowi dzięki łasce Ducha Świętego i z pomocą Najświętszej Maryi Panny i św. Józefa.

Mechernich (lub inne miejsce), dnia (data)

Podpis nowego członka Ordo, Przeora Generalnego lub jego przedstawiciela oraz dwóch innych świadków.

(Przeor Generalny może wyrazić zgodę na zmiany tekstu wynikające na przykład z przynależności wyznaniowej innej niż rzymskokatolicka, pod warunkiem, że nie ucierpi na tym duch Ordo Communio in Christo).

Tekst corocznego odnowienia ślubów:

Pozostaję nadal silnie zdecydowany podążać za Chrystusem przez całe moje życie jako członek Ordo Communio in Christo.

Dlatego jeszcze raz ślubuję z własnej woli (w razie potrzeby przed obecnymi tu braćmi i siostrami, na ręce przeora generalnego - lub upoważnionego przedstawiciela) - prowadzić na zawsze życie w konsekwentnej miłości bliźniego (w razie potrzeby także w czystości, w pokorze i posłuszeństwie) zgodnie z Regulą Zakonu napisaną przez założycielkę Matkę Marię Teresę, Statutami i profilem Ordo Communio in Christo oraz dekretami i konstytucjami Soboru Watykańskiego II.

Oddaję się całym sercem do dyspozycji Ordo Communio in Christo, aby osiągnąć doskonałą miłość w służbie Bogu i Kościołowi dzięki łasce Ducha Świętego i z pomocą Najświętszej Maryi Panny i św. Józefa.

- c. Po złożeniu ślubów nowi członkowie Ordo CIC powracają do swojego miejsca w Kościele i w świecie i poświęcają swoje życie Bogu i bliźniemu w duchu Communio in Christo. Jeśli to możliwe, pozostają oni związani z kierownictwem Ordo i domem macierzystym w Mechernich przez całe życie i starają się prowadzić życie w duchowości Matki Marii Teresy i w aktywnej miłości bliźniego. Ich celem powinno być także przekazywanie duchowości Communio in Christo innym i tworzenie lokalnych grup Communio in Christo na całym świecie.
- d. Po złożeniu ślubów członkowie mogą, jeśli tego pragną, wstąpić do którejś ze wspólnot, czy to wspólnoty Communio in Christo, czy też innych zakonów, zgromadzeń lub instytutów świeckich, aby tam żyć i pracować w duchu konsekwentnej miłości, Reguły Matki Marii Teresy i profilu Ordo Communio in Christo. O ile to możliwe, pozostaną oni również związani z kierownictwem Ordo Communio in Christo i domem głównym w Mechernich przez całe swoje życie i będą starali się prowadzić życie w duchowości Matki Marii Teresy. Ich celem

powinno być także przekazywanie duchowości Communio in Christo innym i tworzenie lokalnych grup Communio in Christo na całym świecie.

- e. Ponieważ członkostwo w Ordo Communio in Christo nie jest związane z żadnym konkretnym modelem życia, członkowie mogą swobodnie zmieniać swój styl życia, na przykład kształcić się na stałego diakona lub kapłana lub zawrzeć związek małżeński, nawet po złożeniu ślubów i wstąpieniu. Zgodnie z § 4.1. (6) zdanie 4 statutu, członkostwo nie wpływa na członkostwo w poprzednim stowarzyszeniu, ani nie ma takiego zamiaru.
- f. Przeor Generalny może również przyjmować członków innych wspólnot i z innych kontekstów życiowych, w tym członków innych wyznań. Byli członkowie zakonów i zgromadzeń zakonnych wymagają zaświadczenia o poprawnym postępowaniu od biskupa diecezjalnego lub rodzimego proboszcza.
- g. Członkowie Ordo Communio in Christo powinni spotykać się dwa razy w roku na szczeblu lokalnym lub diecezjalnym, rozważać Regułę Następstwa Chrystusowego, modlić się i celebrować Mszę świętą. Jeśli to możliwe, śluby powinny być odnawiane raz w roku na ręce członka upoważnionego przez Przeora Generalnego.

III STRÓJ, KIEROWNICTWO, ŻYCIE ZAKONNE

1. **Strój [Statuty 4.1. (1) do (6)]:** Kiedy Matka Maria Teresa założyła Ordo Communio in Christo, nie zalecała żadnego specjalnego stroju dla kapłanów, diakonów, świeckich i członków innych wspólnot. Wszyscy noszą zwyczajowy strój krajowy. Członkowie mogą nosić krzyż Communio na klapie ubraniapo stronie serca jako znak rozpoznawczy.

Dla sióstr z Ordo Communio in Christo, które żyją jako wspólnota w głównym domu w Niemczech, Matka Maria Teresa celowo wybrała proste czarne sukienki bez welonu, zgodnie z ówczesną modą. Powiedziała: " Moim welonem jest miłość bliźniego". Od tego czasu strojem sióstr we wspólnocie w Mechernich jest prosta czarna (jako oficjalny kolor) i biała lub szara (jako kolor odzieży roboczej) półdługa szata bez welonu.

Siostry noszą również krzyż zakonu na złotym łańcuszku i złotą obrączkę. W tym czasie Matka Maria Teresa świadomie zrezygnowała z welonu, aby poprzez swoje siostry pokazać światu, że znakiem rozpoznawczym wspólnoty Communio powinna być postawa jej członków. Skupia się na konkretnym świadectwie życia, które opiera się na miłości do Boga i ludzi.

Kodeks stroju Communio in Christo opiera się na tej postawie i na duchowości Założycielki, duchowości, która powinna charakteryzować nie tylko życie

wspólnoty zakonnej, ale także zakonne życie samotne. Jednak ten sposób ubierania się jest dostosowany do odpowiednich warunków kulturowych i społecznych w krajach, w których żyją i pracują członkowie. Obejmuje to również pozwolenie na noszenie welonów. Odpowiednie wzory i specyfikacje kolorystyczne są dostarczane przez dom macierzysty /Przeora Generalnego.

Siostry Communio żyjące jako osoby samotne mogą wybrać strój zgodnie z odpowiednimi zwyczajami krajowymi lub nosić strój cywilny. Wyjątki przyznane przez poprzedniego Przeora Generalnego zachowują ważność. Odzież i welony z zakończonych poprzednich przynależności do wspólnot duchowych muszą być zdjęte we wszystkich przypadkach.

Wzór pierścienia Communio, krzyża i łańcucha powinien być ujednoczony na całym świecie. Ich wzory są dostarczane przez siedzibę główną. Kolor (złoty lub srebrny) obrączki Communio, krzyżyka i łańcuszka jest ustalany przez przeora generalnego po konsultacji i zgodnie z krajowymi zwyczajami. Ponieważ w wielu krajach kolor złoty nie jest zwyczajowy dla zakonników żyjących w ubóstwie, zaleca się wybór koloru srebrnego.

Zasadniczo wspólnota w Chrystusie (Communio in Christo) jest drogą dla każdego. Prowadzą oni życie miłości bliźniego jako spełnienie i odpowiedź na Bożą miłość. Dlatego ta communio jest również obecna w niewidzialny sposób we wszystkich krajach i kulturach. W ludziach, którzy nią żyją. Ich postawa jest ich " habitem ", jak powiedziała Matka Maria Teresa. Dlatego tam, gdzie to możliwe i rozsądne, powinniśmy powstrzymać się od noszenia ubrań, które przypominają tradycyjny habit zakonny.

- 2. Kierownictwo [Statuty 5. i 5.2]:** Na czele Ordo Communio in Christo stoi Przeor Generalny, wybierany przez członków zgodnie z zatwierdzonymi statutami, oraz jego zastępca w przypadku zastępstwa. Przeor generalny mianuje dodatkowych doradców do gremium zarządzającego Ordo, tak zwanej "Prekapituły". Na czele rodzin, osób świeckich, zakonnych i duchownych w domu macierzystym lub w innych wspólnotach stoi, zgodnie z ideą Założycielki, osoba odpowiedzialna, która jest wybierana przez wszystkich na okres czterech lat.

Na czele grupy rodzin, osób świeckich, zakonnych i duchownych w Domu Macierzystym lub w innych wspólnotach stoi osoba odpowiedzialna, która jest wybierana przez daną grupę na cztery lata, zgodnie z odpowiednimi potrzebami i pomysłami Założycielki. Wybór musi być zatwierdzony przez Przeora Generalnego. W domu głównym w Mechernich obecny Przeor Generalny reprezentuje wspólnotę. We wspólnocie w Potta/India pierwszy Przeor Generalny ks. Karl-Heinz Haus mianował ks. Jojo Przeorem i przedstawicielem wspólnoty do końca jego życia.

Z ważnych powodów, zwłaszcza jeśli osoba odpowiedzialna łamie statuty lub z ważnych powodów moralnych, może zostać zwolniona przez Przeora Generalnego.

Dla życia duchowego rodzin, świeckich, duchownych i zakonników, Przeor Generalny mianuje kapłana jako doradcę duchowego (kierownika duchowego). Powinien on należeć do Prekapituły.

- 3. Odnowa życia zakonnego [Statuty 2. (1), (2)]:** Dekret soborowy Perfectae caritatis (PC) o współczesnej odnowie życia zakonnego podaje w art. 2, b nakaz, "aby wiernie badano i zachowywano ducha i właściwe intencje założycieli", dlatego wszystkie wskazania i dyrektywy zawarte w ich dziełach obowiązują jako reguły wszystkich członków.

Wszystkie dzieła teologiczne Matki Marii Teresy są inspirowane Ewangelią i są zgodne z nauczaniem Kościoła. Dlatego są one wskazówkami i wiążącymi zaleceniami dla wszystkich członków, jeśli chodzi o potwierdzenie ich chrześcijańskiego życia.

Dzieła te stanowią harmonijne rozwinięcie myśli soborowej, a zarazem budują syntezę wszystkich tekstów soborowych, niezbędną dla praktycznej działalności Kościoła we współczesnym świecie.

Wiąże się to z nadzieją, że ludzie, którzy jednoczą się w communio z Chrystusem oraz żyją i pracują w Jego duchu, przyczynią się do uzdrowienia całego Kościoła.

Ordo Communions in Christo nie postrzega siebie ani jako elitarnego stowarzyszenia, ani jako zakonu wśród zakonów. Tak jak wszystkie poprzednie założenia Unio przez Matkę Marię Teresę zostały połączone w jedno założenie Communio in Christo 8 grudnia 1984 r., tak wszystkie zakony i zgromadzenia mogą rozpoznać siebie w duchu jednej wspólnoty z Chrystusem i znaleźć spełnienie w federacji, nie rezygnując ze swojej tożsamości.

Oznacza to, że federacja pod parasolem Ordo Communions in Christo bierze pod uwagę duchowe, kulturowe i egzystencjalne potrzeby pierwotnych wspólnot i ich członków. Ordo Communions in Christo wyraźnie odradza opuszczanie pierwotnej wspólnoty.

IV UWAGI KOŃCOWE WEDŁUG MATKI MARII TERESY [STATUT 2. (1), (2)]:

- a. Podstawą i główną normą życia zakonnego jest "następstwo Chrystusowe zgodnie z Ewangelią" (art. 2, a dekretu soborowego "Perfectae caritatis").
- b. Ordo Communions in Christo widzi swoją praktyczną działalność w służbie Bożej na rzecz osób, które znajdują się w szczególnej i egzystencjalnej sytuacji kryzysowej: np. osób starszych, chorych, potrzebujących opieki, słabych psychicznie i społecznie itp.
- c. Siłę do tej trudnej pracy czerpiemy z Ewangelii, modlitwy i życia duchowego; przede wszystkim kontemplacyjno-czynny charakter Ordo Communions in Christo charakteryzuje konsekwentnie przeżywana miłość według motta "Caritas est Vivere in

Deo" ("Miłość bliźniego jest życiem w Bogu"). Konsekwentna miłość jest postawą duchową, do której warto dążyć, w której spotykamy Boga.

- d. Zaleca się, aby członkowie dogłębnie poznali pisma Założycielki, ponieważ wskazują one właściwą drogę do realizacji zadań apostołskich we współczesnym świecie.
- e. W soborowym dekrete "Apostolicam actuositatem" cele dla świeckich są takie same, jak te określone dla kapłanów w dekrete o posłudze i życiu kapłanów "Presbyterorum ordinis"; jedyną różnicą są formy apostołstwa obu grup. Duchowni i świeccy powinni "czynić widzialnym Chrystusa, który żyje w swoich wiernych, poprzez świadectwo całego życia, które wyrasta z wiary, nadziei i miłości, jako znak najbardziej odpowiedni dla naszych czasów" (AA rozdz. IV, 16).
- f. Matka Maria Teresa rozumiała swoje założenie jako wydarzenie Ducha Świętego i interpretowała je jako "zakon", który chciała powierzyć papieżowi. Jednak jej koncepcja zakonu wykracza poza użycie słów w prawie kanonicznym. Członkowie Ordo Communions in Christo i ich kierownictwo są wezwani do kontynuowania starań o uznanie ich za nową formę życia konsekrowanego w rozumieniu kan. 605 CIC.
- g. Ks. Karl-Heinz Haus, pierwszy Przeor Generalny Ordo Communions in Christo, zaliczył Regułę Matki Marii Teresy do reguł zakonnych wielkich założycieli, takich jak św. Bazyli, św. Benedykt, św. Franciszek i św. Ignacy itp. Ma ona szczególną cechę, a mianowicie opiera się na wydarzeniach Soboru Watykańskiego II. Nosi tytuł "Następstwo Chrystusowe jako Reguła" i jest podstawową regułą Matki Marii Teresy.

V WAŻNOŚĆ:

Profil i sposób życia Ordo Communions in Christo zostały wprowadzone w życie jako uzupełnienie zatwierdzonych kościelnie statutów i Reguły Matki Marii Teresy oraz jako model i wytyczne dla nowych członków i wspólnot na całym świecie oraz ich lokalnych statutów z możliwością dalszego rozwoju.

Ks. Jaison Thazhathil
Przeor Generalny

Mechernich, 31.01.2024